

A RÖVIDÍTÉSEK JEGYZÉKE

- abak — abakáni (tatár nyelv)
alakv — alakváltozat
alb — albán
ang — angol
arch — archaikus, régies forma
Bev — Bárczi Géza: Bevezetés a nyelvtudományba. Bp., 1955.
bolg — bolgár
Bréal — M. Bréal et A. Bailly: Dictionnaire étymologique latin.
5-ème éd. Paris, 1902.
Buck — C. D. Buck: Comparative Grammar of Greek and Latin.
Chicago, 1933.
Civ — L. Homo: La civilisation romaine. Paris, 1930.
Clédat — L. Clédat: Dictionnaire étymologique de la langue
française. Paris, 1914.
Comp — A. Meillet et J. Vendryes: Traité de grammaire com-
parée des langues classiques. Paris, 1924.
cser — cseremisiz (mari)
egyh szl — egyházi szláv
fr — francia
fu — finnugor
FUF — Finnisch-ugrische Forschungen. Zeitschrift für finnisch-
ugrische Sprach- und Volkskunde. Helsingfors—Leipzig.
Gesch — A. Bach: Geschichte der deutschen Sprache. Leipzig,
1938.
gör — görög
Griech — E. Kieckers: Historische griechische Grammatik. I—III.
Leipzig, 1925—1926.
HB — Halotti Beszéd és Könyörgés
HTJ — Gombocz Zoltán: Honfoglalás előtti török jövevényszavaink. Bp., 1908.

idg — indogermán (= indoeurópai)

ie — indoeurópai

Ist — Al. Rosetti: Istoria limbii române. I—II. Buc, 1938.

kaj-h — kaj-horvát

kfn — középfelnémet

klat — középkori latin

Lang — J. Vendryes: Le langage. Paris, 1921.

LatDW — Menge-Güthling: Lateinisch—deutsches und deutsch—lateinisches Hand- und Schulwörterbuch. 6-te Auflage. Berlin—Schöneberg, 1911.

Limba — Al. Rosetti. Limba română în sec. XIII—XVI. Buc, 1956.

LM — Les langues du monde. Sous la direction de A. Meillet et M. Cohen. Paris, 1924.

m — magyar

MI — Szarvas Gábor: A magyar igeidők. Pest, 1872.

MNy — Simonyi Zsigmond: A magyar nyelv. 2. kiad. Bp., 1905.

MNyH — Szinnyi József: Magyar nyelvhasználat. 5. kiad. Bp., 1915.

MNyK — J. V. Sztálin: A marxizmus és a nyelvtudomány kérdései. Buk., 1950.

MNyT — Pápai József: A magyar nyelvhasználat története. Bp., 1922.

MTM — Klemm Antal: Magyar történelmi mondattan. Bp., 1928.

MüncK — Münchener Kódex (1416 U./1466).

NagyszK — Nagyszombati Kódex (1512—1513).

ném — német

nyj — nyelvjárási (szó)

NyK — Nyelvtudományi Közlemények

NySz — Szarvas Gábor—Simonyi Zsigmond: Magyar Nyelvtörténelmi Szótár. I—III. Bp., 1890—1893.

óangsz — óangolszász

ófn — ófelnémet

Oklsz — Szamota István—Zolnai Gyula: Magyar Oklevélszótár. Bp., 1902—1906.

ol — olasz

ólat — ólatin

ónorv — ónorvég

oszm — oszmán (török)

ósl — óslatin

Öst — A magyarság őstörténete. Szerk. Ligeti Lajos. Bp., 1943.

plur — pluralis (többes szám)

PPB — Pápai Páriz Ferenc és Bod Péter: Dictionarium Latino—
Hungaricum. Szeben, 1767.

proto-fu — proto-finnugor, a finnugort megelőző

r — régi(es alak)

rom — román

Szf — Székelyföld

Szid — Szidarovszky János: A görög és latin nyelv hang- és alak-
tana. Bp., 1932.

Szily, Adal — Szily Kálmán: Adalékok a magyar nyelv és iroda-
lom történetéhez. Bp., 1898.

szkr — szanszkrit

SzlJ — Kniezsa István: A magyar nyelv szláv jövevényszavai.
Bp., 1955.

SzSz — Bárczi Géza: Magyar Szófejtő Szótár. Bp, 1941.

tsz — többes szám

ua — ugyanaz

ug — ugor

újfn — újfelnémet

Vadr — Vadrózsák. Székely népköltési gyűjtemény. Szerk. Kriza
János. II. rész. 2. kiad. Bp., 1911.

vog — vogul (mаныси)

votj — votják (удмурт)

vulg lat — vulgáris latin